

**Oświadczenie złożone
przez senatora Ireneusza Niewiarowskiego**

Oświadczenie skierowane do minister pracy i polityki społecznej Jolanty Fedak

Szanowna Pani Minister!

Napływają do mnie liczne uwagi z organizacji pozarządowych, a także powiatowych centrów pomocy rodzinie o pismach wojewody wielkopolskiego dotyczących projektu rozporządzenia ministra pracy i polityki społecznej z 27 czerwca 2007 r.

Z posiadanych przeze mnie informacji wynika, że rozporządzenie jest jeszcze na etapie uzgodnień międzyresortowych lub nie otrzymało akceptacji Rządowego Centrum Legislacji. Na czas do wydania rozporządzenia proponuje się rozwiązanie tymczasowe oparte na ustawie z dnia 12 marca 2004 r. o pomocy społecznej, a polegające na pobieraniu opłaty wynoszącej do 15% kwoty równej kosztowi utrzymania jednego podopiecznego w środowiskowych domach samopomocy. Problem ten dotyczy także warsztatów terapii zajęciowej.

Warto zwrócić uwagę, że wymienione rodzaje pomocy społecznej są najbardziej sprawdzoną instytucjonalną formą rehabilitacji społecznej i zawodowej osób niepełnosprawnych, a także najbardziej powszechną. Potwierdzają to dane zawarte w corocznie opracowywanej informacji na temat realizacji Karty Praw Osób Niepełnosprawnych. Stwarzają one osobom niepełnosprawnym, niezdolnym do podjęcia pracy, możliwość rehabilitacji społecznej i zawodowej w zakresie pozyskiwania lub przywracania umiejętności niezbędnych do podjęcia zatrudnienia. Pojawienie się osoby niepełnosprawnej w rodzinie powoduje powstanie wielu negatywnych skutków dla wszystkich jej członków, w tym między innymi utratę pracy, zwiększenie wydatków związanych z leczeniem i rehabilitacją.

Po wstępnych rozmowach przeprowadzonych z osobami kierującymi takimi ośrodkami wnoszę, że po wprowadzeniu opłat wiele osób uczestniczących dotychczas w terapii zmuszonych będzie zrezygnować, a miesięczne koszty dotyczące pozostałych podopiecznych znacznie wzrosną. Wprowadzenie opłat za uczestnictwo w zajęciach spowoduje dodatkowe obciążenie budżetu domowego na ogół niezamożnych rodzin.

Ponadto należy zwrócić uwagę na fakt, że może to doprowadzić ponownie do izolacji tej grupy społecznej poprzez brak możliwości przygotowania osoby niepełnosprawnej do funkcjonowania w społeczeństwie, a także ograniczy przygotowanie społeczeństwa na przyjęcie osób niepełnosprawnych. Może to wpłynąć na nasilenie negatywnych postaw i zachowań w społeczeństwie oraz dyskryminację osób niepełnosprawnych.

W związku z tym uprzejmie zapytuję, czy możliwe jest wycofanie rozporządzenia, a jeśli nie, to czy nie należy zmienić ustawy.

*Z wyrazami szacunku
Ireneusz Niewiarowski*